

paa Bridesøfælle, men han er i den allerfjerdie Tid gaet af paa Grund af Svagbed; det var en gammel Mand paa over 70 Aar, der har været noget apoplektisk. Han boede i en Afstand af $\frac{1}{4}$ Mil fra Bridesøfælle Fængsel. Hvor den nye Distriktslæge kommer til at faae sin Bolig, er endnu ikke endelig afgjort, men bliver det paa det samme Sted, i det samme Sogn eller By, bliver det altsaa i $\frac{1}{4}$ Mils Afstand fra Bridesøfælle Fængsel. Da man i sin Tid valgte Distriktslægen til Læge for Bridesøfælle, var man omtrent ubelukkende henvist til at tage ham, fordi der ikke var nogen anden Læge, der boede saa nær, at der fornødtigvis kunde være Spørgsmaal om at vælge andre end ham. Nu er der tilfølgende en privat Læge, der har nedsat sig i Nærheden af Straffeanstalten, og der kommer muligvis een til. Det er altsaa ganske vist muligt, at det ikke vil være nødvendigt at tage Distriktslægen; det er muligt altsaa, at der vil være ogsaa een eller to private Læger, om hvilke der kan være Spørgsmaal; men jeg tillader mig at formene, at det dog er urigtigt, naar Loven saa at sige tvinger Bestyrelsen for Fængselsvæsenet til at tage en enkelt bestemt Mand til Læge, om man ikke vil gjøre det muligt for Administrationen, der har Ansvaret, at kunne tage den Mand til Fængselslæge, som man anser for at være den bedste. Dette var for Bridesøfælles Vedkommende. Der er endelig Christianshavns Fængsel tilbage. Hvad denne Straffeanstalt angaar, skal jeg naturligvis erkende, at der ikke vil være nogen Banfelighed ved at finde en større Raads af i og for sig kvalificerede Læger at søge iblandt, og ikkedestmindre lægger jeg slet ikke Skjul paa, at det, der nærmest har foranlediget min Henvendelse til det høitærede Finantsudvalg ved denne Leilighed, er netop Posten som Læge ved Christianshavns Fængsel. Blandt Ansøgerne om denne Plads — og der er ikke saa ganske faa — er der forskjellige, som jeg maa anse for at være meget kvalificerede; men der er en Mand, hvem jeg i Særdeleshed ønskede at vælge, nemlig Docenten i Retsslægevidenskaben ved Kjøbenhavns Universitet. Jeg ønskede at vælge ham af den Grund, at han tillige ifølge sin Stilling som Professor i Retsslægevidenskaben er Retsslæge i Kjøbenhavn. Jeg skal ikke videre fremhæve det Billighedsmoment, der dog ogsaa kan have sin Betydning, nemlig, at denne sidste Stilling som Retsslæge er forbunden med et stedse vogende Antal Forretninger, hvorfor han intet Bederlag faar, og at det altsaa for saavidt kunde være rimeligt at skaffe ham en Stilling, hvorfor han fik noget Bederlag. Det er nemlig 500 Rd. eller 1000 Kr., hvorefter der er Spørgsmaal for Lægens Vedkommende paa Christianshavn. Men jeg ser aldeles bort fra dette Billighedsbetydning; hvad der for mig er af væsentlig Betydning, er, at denne Mand i sin Egenstaaelse af Retsslæge har en særegen Leilighed til at blive særlig bekendt med et meget

stort Antal af de Fanger, som indkomme i Christianshavns Fængsel, og at han altsaa bedre end nogen Anden er istand til fra deres første Indtræden i Fængslet at følge dem og forstaa alle de Symptomer, som kunne fremkomme med Hensyn til Bedømmelsen ikke blot af deres legemlige men ogsaa af deres aandelige Tilstand. Der er fremdeles den Omstændighed tilstede, at Professor Wedefen er en af de saa Mænd her tillands, der ikke blot theoretisk men ogsaa praktisk har studeret Sindsfygelagevidenskaben, og jeg tillader mig at formene, at det er af ganske overordentlig Betydning, at man for Fængslerne og særlig, hvor Talen er om Cellesfanger, hvilket tillige er Tilfældet paa Christianshavn, og maasse allermost for kvindelige Cellesfangers Vedkommende, har en Mand, der specielt har gjort Psykiatrien til Gjenstand for sit Studium. Jeg kan ikke negte, at jeg har den Overbevisning, at det er et heldigt Sammenstød af Omstændigheder, at der har vist sig en Mulighed for Administrationen til at faae en Mand til Læge ved Christianshavns Straffeanstalt, der forener alle de Kvalifikationer, jeg her har nævnt, og derfor skulde det gjøre mig ondt, om man ved at fastholde denne Bestemmelse i Lønningsloven af 1870, som dog neppe kan antages at have tænkt paa et Tilfælde af den Art som det her foreliggende, vilde gjøre det umuligt at vinde det Gode for Straffeanstalten, som jeg havde haabet ved denne Leilighed at opnaa. Det ærede Udvalg har ikke tiltraadt det Ændringsforslag, jeg har stillet under Nr. 33, og jeg kan finde det ganske forklarligt. Jeg maa meget beklage, at det hele Spørgsmaal først kom ind til Justitsministeriet saa sent, at det først var muligt i det sidste Diebit at forelægge Sagen for det høitærede Finantsudvalg. Derfor det var slet noget tidligere, tør jeg maasse haabe, at der havde været Leilighed for mig til nærmere at forhandle med det ærede Finantsudvalg. Jeg vilde da kunne have fremsat de Bemærkninger for Finantsudvalget, som jeg har tilladt mig at fremsøre her mundtlig i Thinget. Muligvis havde da Finantsudvalget stillet sig noget anderledes til Sagen, end det nu har gjort. Jeg begriber meget vel, at man ialtfald ikke fandt Sagen saa oplyst ifølge Justitsministeriets Skrivelse til Udvalget, at man deri kunde finde Anledning til at tiltræde Forslaget; men hvis jeg ikke misforstod den ærede Ordfører, var det ikke Udvalgets Mening at ville sætte sig bestemt mod dette Forslag, og jeg kan ikke Andet end meget bede det ærede Thing ifølge de Betragtninger, jeg har hørt den Ære at fremsætte for det, at se med velvillige Øine paa dette Forslag, som maa ligge Administrationen paa Hjerte, netop fordi Administrationen maa anse Besættelsen af Lægepladserne ved Fængslerne for at være en meget vigtig Sag.

Dinesen: Jeg hører til dem, der have havt